

Aproximació a l'INPUT

Alemanya, Dinamarca i Regne Unit

La Televisió de Qualitat I
Dra. Eva Pujadas

Audrius Stasiulaitis
Doctorat en Comunicació Social (UPF). Barcelona 2003

Introducció

L'objectiu d'aquest treball és veure quants i quins programes van presentar Gran Bretanya, Alemanya i Dinamarca a la conferència internacional de les televisions públiques en els últims tres anys (Arhus 2003, Rotterdam 2002 i Ciutat del Cap 2001). I com es relaciona tot això amb el concepte de televisió de qualitat.

Cada any, l'INPUT és una ocasió única que permet discutir i intercanviar opinions sobre els programes i les tendències que les televisions públiques ofereixen als seus espectadors. El festival reuneix uns 1.000 realitzadors, productors, directors i guionistes que debaten sobre la problemàtica de la televisió de qualitat i la funció de servei públic.

La distribució posterior de les conclusions constitueix un dels valors bàsics de l'INPUT. Així, l'INPUT pretén reflexionar sobre la televisió de qualitat, no només basant-se en els programes com a obres aïllades, sinó també en la seva implicació en les graelles de programació.¹

A què ens referim, però, quan parlem de televisió de qualitat? Les atribucions de qualitat s'ordenen en quatre grans temes de referència: el sistema televisiu, la programació, la cadena i el programa.² D'acord amb aquests paràmetres s'estructuren la immensa diversitat de discursos sobre la televisió de qualitat.

L'altre objectiu d'aquest treball és veure també la diversitat genèrica i temàtica dels programes presentats pels països escollits en tres edicions de l'INPUT, dins el marc del debat de la televisió de qualitat.

També es tracta d'extreure unes característiques comunes als programes per arribar a unes conclusions sobre les tendències de contingut de cada país. Podem trobar una temàtica comuna? I uns formats comuns?

¹ LARRÈGOLA, Gemma. *Quaderns de CAC*, 13.

² PUJADAS, Eva. "Televisió de qualitat". *Quaderns de CAC*, 13.

No es tracta d'un estudi exhaustiu sobre la programació de l'INPUT, sinó més aviat d'una primera aproximació a aquesta conferència, al debat sobre la televisió de qualitat i la funció de servei públic: un primer esbós que pot ser el punt de partida per a properes investigacions.

Les característiques dels programes presentats per Alemanya

Alemanya és un dels països que presenta nombrosos programes a la conferència de l'INPUT de cada any. Durant els últims tres anys han estat escollits 15 programes per presentar a les conferències, i els professionals de televisió a Àrhus (2003), Rotterdam (2002) i Ciutat del Cap (2001). D'entre tots els programes la majoria eren documentals (9), pel·lícules de ficció (5) i un ballet teatral.

Documentals

Entre els documentals dominen els de temàtica històrica i política –la cimera de Gènova a Itàlia al 2001; la confrontació entre l'Estat i el RAF entre els anys setanta i vuitanta; l'assassinat polític del líder del moviment independentista del Congo, Patrice Lumumba; la història de la balena blanca, Moby, de l'any 1965–. També els de certes personalitats, com el de la família literària més famosa alemanya, els Mann, o el del trompetista genial de jazz del bloc soviètic, Eddie Rosner.

Les altres obres documentals presentades a l'INPUT eren una pel·lícula en què la seva autora explica la història misteriosa de la pròpia família (*IMA*), o la que la càmera grava la recerca de la felicitat de tres dones d'un servei de neteja de Berlín (*Queens of Dust*). En la sèrie de set documentals sobre els videoclips, *Fantastic Voyages* i *Body Work* –peces cinematogràficament interessants– estan considerades com l'única forma d'art dins de tota la programació televisiva.

Ficció

En quatre de les cinc pel·lícules de ficció alemanya trobem que l'enfrontament de la societat moderna amb l'actualitat és un dels temes principals. Això és el que demostra el retrat de l'escriptora Hanna Flader (*No Place to Go*); parcialment, els desastres de la vida de Daniel (*No Regrets*); la vida quotidiana

gris d'una policia a Rostoc (*The Police Women*), com també les dificultats d'un príncep del segle XI per aprendre a viure en el segle XXI (*Kiss Me, Frog*).

Com un cas especial dins del gènere de ficció apareix una barreja de dos gèneres tradicionalment tan poc fraternitzables com inseparables: el del teatre i el de la televisió. *L'Avenue of the Cosmonauts* és una obra de ballet que també reflecteix l'enfrontament i, a la fi, la liberalització de la nostàlgia falsa de l'Alemanya soviètica.

Ballet

L'Avenue of the Cosmonauts és un retrat de la vida quotidiana d'una família universal d'uns apartaments de Berlín. La pel·lícula està basada en la producció teatral del ballet de Sasha Waltz & Friends. La ballarina Waltz, a través de l'humor i d'allò grotesc, es lliura de la falsa nostàlgia de la República Democràtica Alemanya i de la paraula donada "del país promès". Aquesta obra marca un nou inici en les antigues relacions entre la televisió i el teatre.

Les característiques dels programes presentats per Dinamarca

Dinamarca és un dels participants més actius i creatius de la conferència INPUT. Malgrat les seves dimensions demogràfiques, la productivitat de la televisió pública danesa supera molt sovint les voluntats de les emissores públiques dels països molt més grans que Dinamarca. En els últims tres anys a l'INPUT eren escollits nou programes danesos. El gènere dominant és el del documental i, com es pot veure, se centra en la problemàtica sobre les relacions familiars i socials. Entre els altres gèneres van ser presentats dos programes d'infoentreteniment.

Documentals

El principi periodístic que l'horror de les guerres s'explica a través d'una història humana millor que des de les estadístiques de morts, funciona al documental *Back to Baghdad*, en què un iraquità se'n va amb la seva filla danesa a veure els seus familiars abans que comenci la nova guerra a l'Iraq.

La línia familiar de l'INPUT danès apareix a quasi tots els documentals presentats en els tres últims anys: una equivocació mèdica acaba tràgicament amb l'Helle, una dona apoplèxica (*Helle. Her Last Days*).

En el B. *They're Splitting Up*, els nens expliquen els traumes infantils provocats pels divorcis dels pares. Un altre tipus de problemàtica es planteja a *Family Life. And Teenage Trouble*, un documental televisiu realitzat durant sis setmanes, tot seguint la vida de quatre famílies amb adolescents.

Els documentals dels diferents anys, *Repeating Grandpa*, *Family* i *Meeting My Daughter*, tenen la mateixa problemàtica en comú: un intent de trobar els familiars, explicat personalment a través de l'obra documental. A *Family*, un dels directors busca el seu pare, que l'havia abandonat quan ell era petit; mentre que a *Meeting My Daughter* el director intenta recuperar la seva pròpia filla, a qui havia rebutjat durant tota la vida. Un altre tipus d'intent d'aproximació entre un nét i el seu avi és *Repeating Grandpa*, en què dues persones de diferents generacions se'n van cap a un viatge molt difícil per a ambdues parts. Naturalment, uns documentals tan personals i oberts, explicats pels mateixos directors, no han passat desapercebuts per a la societat danesa.

Entreteniment

Dos programes infoentretenidors mostren un nou vincle d'aquest gènere: *Value for Pocket Money*, un concurs que a través de la recerca periodística i amb una forma atractiva intenta fer dels seus espectadors joves uns consumidors crítics, llestos i competitius. Els seguidors del programa poden influir en els continguts a través de la pàgina web.

Un altre programa interactiu és *Holy Cow*, el primer format de "periodisme cívic" de Dinamarca que se centra a resoldre d'una manera molt directa els problemes dels joves. *Holy Cow* està feta per a la gent jove, i la distància entre l'anonimat i l'emissió s'ha reduït fins al mínim.

Les característiques genèriques dels programes presentats per la Gran Bretanya

La capacitat de producció i de pressupostos de la televisió pública de la Gran Bretanya és una de les més grans del món. Això també es reflecteix a la conferència de l'INPUT: en els últims tres anys hi havia 15 programes escollits per a aquest fòrum televisiu; xifra que no supera, però, el nombre de programes presentats per Alemanya.

Com en el cas dels altres països, hi dominen els programes de categoria de documental. En els tres últims anys, la Gran Bretanya va presentar 11 programes d'aquesta categoria. La resta eren 3 programes de la categoria de ficció i un programa d'actualitat.

Documentals

Com es pot veure, no totes les obres de la categoria de documental són documentals en el sentit clàssic. Els organitzadors de l'INPUT combinen el *Wife Swap*, un nou format d'estil de vida, amb els elements clars d'un *reality-show* al format de documentals. En el *Wife Swap* es tracta de canviar per dues setmanes no només cases, sinó també dones, tal com anuncia el títol del programa.

Un altre tipus de documentalisme amb uns trets evidents d'un *reality-show* demostra a *Faking it*. Aquest programa permet, durant un període de quatre setmanes i d'entrenament intensiu, transformar tant com sigui possible els coneixements d'una persona, fins al punt que al final pugui fingir o actuar com una altra.

Entre els altres documentals es poden destacar les pel·lícules que representen el costat extrem de la societat britànica. *100% White* retrata el món violent de skinheads ultradretans. Però el resultat d'aquest documental tan provocatiu sobre aquesta subcultura és bastant optimista. Contràriament als personatges de *Macintyre Under Cover* que, després d'estrenar el programa, eren condemnats a tretze anys de presó per organització de violència. Aquest documental sobre els hooligans de futbol va ser gravat quasi exclusivament amb càmeres ocultes i per reporters disfressats de hooligans. El programa

també va demostrar per primera vegada el vincle tan estret que hi ha entre les bandes de hooligans i les d'extrema dreta.

Un punt de vista poètico-musical d'uns delinqüents es barreja amb la seva experiència tan fosca com intensa a *Feltham Sings*, que potser podria inspirar-los a ells o a uns altres a seguir un altre camí.

Una problemàtica diferent es planteja en una altra sèrie de documentals. El càmera Sorious Samura documenta a *Cry Freedom* les úniques imatges de la guerra civil a Sierra Leone, una de les més crues de la història d'Àfrica, que malgrat tot Occident va ignorar durant molt de temps.

Gas Attack, a partir d'un crim, descobreix per què moren uns kurds al centre d'immigració de Glasgow. El personatge d'aquest documental és un refugiat kurd, Sherko, i la seva filla de 12 anys, els quals van patir les conseqüències del gas mortal amb què Saddam Hussein matava els kurds a l'Iraq.

Beneath the Veil, un reportatge de l'Afganistan sota el règim dels talibans està classificat a la categoria d'actualitat; però per la seva temàtica es barreja perfectament amb els documentals esmentats anteriorment. Aquest reportatge inclou gravacions i imatges clandestines de l'Associació Revolucionària de les Dones d'Afganistan, que mostren les execucions públiques dels condemnats per actuacions considerades com no islàmiques.

L'última classificació dels programes presentats correspon a documentals que tenen alguna persona com a eix principal.

The Trials of Henry Kissinger és un nou material sobre el famós diplomata nord-americà, el Dr. Henry Kissinger.

A *David Hockney Secret Knowledge*, l'estrella internacional d'art, David Hockney, descobreix una evidència sorprenent: que les càmeres per a artistes són unes eines secretes des del segle XV. Tant a *Jogger* com a *People Like Us: The Vicar*, el món s'explica a través d'alguna persona. Un conductor de taxi musulmà reflexiona al drama-documental *Jogger* com ha canviat el món després de l'11-S.

En una sèrie de documentals, a *People Like Us*, la "gent normal" de les diferents professions explica la seva vida. El documentalista Roy Mallard, en el *People Like Us: The Vicar*, entrevista un vicari.

Ficció

El programa *Brass Eye Special: Paedophiles* va ser com una resposta satírica i surreal de la “caça de bruixes”, feta per la premsa rosa, quan es van publicar els noms i les fotos d’alguns sospitosos o actuals pedòfils. Aquest escàndol havia causat en la societat moltes histèries, pressió i atacs a les persones acusades.

En la comèdia d’una hora titulada *White Teeth*, a través de l’amistat de dos amics i de les seves famílies –una indigent anglesa i immigrants bengalís–, es fa un repàs de vint anys sobre l’actualitat multicultural i multireligiosa de la Gran Bretanya.

En una altra pel·lícula d’aquesta temàtica es veu menys d’optimisme sobre la integració a la societat d’alguns grups de joves. *Out of Control* dona una visió poderosa d’uns adolescents que han rebutjat els valors de la societat, que tampoc té res per oferir-los.

Conclusions

Quines són les característiques dels programes d'aquests tres països? En primer lloc, s'ha de tenir en compte que cada un dels programes presentats a l'INPUT passa pel procés de selecció segons els criteris dels mateixos organitzadors (*shopstewards*). Això comporta que el retrat que es fa de cada país no sigui del tot complet, ja que hi ha una sèrie de programes que han estat presentats, però no acceptats; programes als quals no tenim accés.

Però com que la Gran Bretanya, Alemanya i Dinamarca presenten un elevat nombre de programes cada any, tenim un ventall molt ampli per analitzar, i això ens permet extreure conclusions sobre les tendències televisives i genèriques de cada país.

Durant les últimes tres edicions de l'INPUT –a Arhus, Rotterdam i Ciutat del Cap–, Alemanya i el Regne Unit van presentar-hi quinze programes cadascú; mentre que Dinamarca n'hi va portar nou. Aquesta última data sorprèn si tenim en compte que Dinamarca és un país molt petit. De totes maneres, Dinamarca és un cas especial, ja que compta amb una televisió pública compromesa amb la seva condició i que aposta per programes educatius i culturals en tot moment. I és que es tracta d'un país amb una tradició de democràcia i de servei públic molt arrelada: la televisió sempre es defineix com un mitjà útil, sobretot com a eina de difusió de cultura.³

Entre tots els programes presentats, el gènere dominant és el del documental. En el cas de Dinamarca, 7 de cada 9 programes són documentals (78 %). En el d'Alemanya, 9 de cada 15 (60%) i en el del Regne Unit, 12 de cada 15 (80%). La resta de programes pertanyen al gènere de ficció. La televisió danesa va presentar dos programes d'infoentreteniment. La televisió alemanya va aportar cinc llargmetratges i un ballet; i la televisió anglesa, dos llargmetratges i un programa satíric.

³ Article de Thomas Tufte dins de: MORAGAS, M.; GARITAONANDÍA, C.; LÓPEZ, B. *Televisión de proximidad en Europa. Experiencias de descentralización en la era digital*. Barcelona: ALDEA GLOBAL, 1999.

Entre els programes documentals anglesos podríem distingir entre diferents tipus de formats. Per exemple, trobem programes amb uns trets clars de *reality-show*, com és el cas de les parelles que intercanvien la dona i la casa durant dues setmanes. En un altre *show*, a partir d'una persona se'n crea una altra.

Una temàtica recurrent entre els diferents treballs del Regne Unit és la constatació de grups radicals al marge de la societat del benestar: els skinheads, els hooligans i els criminals. Sobre aquest tema es van presentar, durant els tres anys analitzats, tres documentals i un llargmetratge.

D'una altra banda, el gènere del documental danès es caracteritza per centrar l'atenció en el retrat de "la gent del carrer". En els programes danesos el motiu important són les relacions familiars: en els set documentals presentats durant els últims tres anys aquest tema és el principal. En tres documentals, el director, o un dels directors, és el personatge principal de la pel·lícula i és qui explica molt obertament els seus problemes familiars. A l'any 1993 ja es començava a parlar d'aquest tipus de documental arreu: "L'elaboració de programes amb inversions mínimes; voler convertir en protagonistes de la televisió la gent del carrer acostant-los a la crua desgràcia dels desfavorits."⁴

La televisió danesa destina dos programes interactius a un fragment de l'audiència molt important –com a consumidors—, que és el dels joves.

En les obres de la televisió pública alemanya domina la diversitat temàtica, molt més que en el Regne Unit o a Dinamarca, on hem pogut definir una temàtica pròpia. Es poden destacar, però, quatre programes –dos documentals i dos llargmetratges– que tracten d'una manera o una altra la història de postguerra a Alemanya.

També, de la mateixa manera que al Regne Unit i a Dinamarca, hi trobem exemples televisius de retrat personal o familiar.

⁴ LARRÈGOLA, Gemma. *Quaderns del CAC*, 13.

L'emissora pública alemanya, l'ARD, va presentar una sèrie de set capítols documentals en què es buscava l'excel·lència de la forma televisiva. Així, presentaven els videoclipls com l'única forma d'art a la televisió.

En tots els documentals presentats pels tres països destaca en tot moment una temàtica centrada en conflictes polítics i socials. Les formes d'acostar-se a aquests problemes poden ser tant generals i periodístiques com personalitzades en una història individual. Tant a Alemanya com al Regne Unit trobem tres documentals amb aquest rerefons, i a Dinamarca, un. D'una altra banda, s'hi aprecia que el tema de la immigració ha anat perdent terreny. No hi ha cap documental que se centri en aquest tema. Només una comèdia anglesa el tracta, però amb una mirada molt més satírica. Així, es pot constatar la "normalització" d'aquesta temàtica en tota la programació televisiva dels tres últims anys de l'INPUT.

Segons que es desprèn de l'anàlisi genèrica de tots els programes presentats a l'INPUT, les cadenes públiques se centren en el documentalisme. Aquest gènere, que molt sovint s'associa a sinònim de televisió de qualitat, és un dels punts forts de cada una de les edicions de l'INPUT, i aquest, a la vegada, el manté viu. Cada any es presenten formes noves i s'investiguen nous camins per parlar de la societat i els seus problemes. El cas danès ens demostra, per exemple, com la mateixa gent del carrer és un recurs que mai s'acaba. Alemanya recorre sovint a la seva història, al passat, a una època de reconstrucció i reunió dels països. Per la seva banda, Dinamarca també posa en evidència el paper de la família en la societat. Amb això, veiem com es representen els valors de la pròpia identitat a través dels diversos documentals o històries fictícies.

En un estudi realitzat per *The Independent Broadcasting Authority* l'any 1990, els mateixos espectadors havien d'assenyalar els programes a quals atorgaven més qualitat. Els resultats van ser que els programes més ben considerats per la seva qualitat eren notícies, actualitat, esports, documentals i interès general.⁵

⁵ Article de Timothy Leggatt a *Quality Assesment of Television*. Pàg. 77.

Paradoxalment, aquests no eren el tipus de programes –segons l'estudi britànic– amb què més gaudien els espectadors. És a dir, l'audiència va reconèixer com a programes de qualitat els gèneres anteriors; però com a programes per gaudir, el consum televisiu en va dictaminar uns altres, com ara per exemple els d'infoentreteniment.

Així, des de la mateixa audiència, es reconeix la necessitat d'una programació de "qualitat". Com Jordi Balló establí en el seu article, aquesta programació paral·lela a la comercial és una "necessitat objectiva per crear prototips de programes que trenquen amb la tendència natural a la serialitat repetitiva i el mínim risc".⁶

De la mateixa manera que és necessària una programació i un risc paral·lel als programes comercials, trobem iniciatives com l'INPUT que ajuden a desenvolupar un debat regular sobre la qualitat de la televisió pública i les noves fórmules que desenvolupen el mitjà.⁷

Una de les funcions principals de servei públic consisteix a preservar la identitat cultural del mateix país. "La política cultural és un punt clau entre polítiques d'un liberalisme econòmic obert i un desenvolupament cultural".⁸ Així, és d'esperar que només programes com els presentats a l'INPUT s'ocupin d'aquesta funció. Això ho veiem en la temàtica dels programes presentats per aquests tres països.

⁶ BALLÓ, Jordi. Suplement de *Culturas*, 58. *La Vanguardia*, 30 de juliol del 2003.

⁷ TERRIBAS, Mònica. *Quaderns del CAC*, 13.

⁸ ROBILLARD, Serge. *Media in Europe. The yearbook of the European Institute for the Media*, 1998.

Bibliografia

Arxiu de l'INPUT a la Universitat Pompeu Fabra, Barcelona.
www.input-tv.com

BALLÓ, Jordi. Suplement de *Culturas*, 58. *La Vanguardia*, 30 de juliol del 2003.

D. A. *Quaderns del CAC*. Articles de: Gemma Larrègola, Eva Pujadas i Mònica Terribas.

ISHIKAWA, Sakae (ed.). *Quality Assesment of Television*. Luton: Luton Press, 1996.

MORAGAS, M.; GARITAONANDÍA, C.; LÓPEZ, B. *Televisión de proximidad en Europa. Experiencias de descentralización en la era digital*. Barcelona: ALDEA GLOBAL, 1999.

MORAGAS, M.; PRADO, E. *La televisió a l'era digital*. Barcelona: Pòrtic, 2000.

ROBILLARD, Serge. "Cultural policies for television". A: D. A. *Media in Europe. The yearbook of the European Institute for the Media 1998*. Dusseldorf: The European Institute for the Media, 1998.

INPUT. Alemanya

Århus 2003

Storming the Summit

L'any 2001 i la cimera de Gènova, a Itàlia. Mai abans hi havia hagut tants manifestants contra la globalització ni tanta violència policial. La pel·lícula investiga el fons d'aquests embolics sagnants. Categoria: documental.

Somethink to Remind Me

Un *thriller* en la tradició de Hitchcock o de Chambrol, utilitzant una molt ben pensada posada en escena, clínica i freda. Categoria: ficció.

Queens of Dust

Una història sobre tres dones de neteja a Berlín que busquen els camins per arribar a la felicitat. Categoria: documental.

IMA

L'autora d'aquest documental explica la història de la seva pròpia família. Quatre dones protagonistes de diferents generacions intenten viure amagant el passat de la família. Quin era el secret que amagaven? Categoria: documental.

Rotterdam 2002

The Manns. Novel of a Century (part 1)

Elisabeth explica la història dels Mann, potser la família literària més famosa d'Alemanya. Les tres parts de *Novel·la d'un segle* estan construïdes a partir de les entrevistes amb personatges contemporanis, recopilacions històriques i reconstruccions de ficció. Categoria: documental.

No Place To Go

És un retrat d'una escriptora, Hanna Flander, una intel·lectual de la segona edat que es troba en un conflicte personal entre els seus ideals i la nova realitat de la societat alemanya canviant dels anys noranta. Basada en una història real de la mare del guionista Oskar Moehler.

Categoria: ficció.

The Tale of the White Whale

Un documental que, a través dels arxius i unes gravacions actuals, explica la història de la balena blanca, Moby, que l'any 1965 va escapar d'una barca al mar del Nord i va baixar pel Rhin uns 300 quilòmetres cap a l'interior del continent. Categoria: documental.

No Regrets

Es tracta d'un noi de 19 anys a qui sembla que la vida i, allò més important, l'amor, passen d'ell. Per la seva desesperació es crucifica a l'església i com a conseqüència d'això perd la seva feina. Els desastres més grans i més petits de la seva vida li ensenyen que la vida és exactament això que passa mentrestant. Categoria: ficció.

Kiss me, Frog

Un conte actual: una nena de 15 anys fa un petó a la granota del seu germà i es converteix en un príncep, Dietbert von Tuempelberg, per ser precisos. Guanyar el cor de la nena és tan important com aprendre a viure al segle XXI. Categoria: ficció.

Black Box Germany

El documental repassa la història de la República Federal d'Alemanya entre els anys setanta i vuitanta. La societat està polaritzada per la confrontació entre l'Estat i el RAF. Dues històries humanes tràgiques. Categoria: documental.

Ciutat del Cap 2001

Fantastic Voyages. Body Work

Una sèrie de set documentals d'una hora ofereix un viatge per l'univers dels videoclips musicals, cinematogràficament interessants. Aquí els clips musicals es consideren com l'única forma d'art dins de la programació televisiva. L'autor, cineasta i feminista Kaja Silverman i l'artista Edward George contemplen les performances com a representacions d'identitat genèrica i ètnica. Categoria: documental.

Avenue of the Cosmonauts

És un retrat de la vida quotidiana d'una família universal d'uns apartaments de Berlín. La pel·lícula està basada en la producció teatral del ballet de Sasha Waltz & Friends. La ballarina Waltz, a través de l'humor i la farsa, es lliura de la falsa nostàlgia de la República Democràtica d'Alemanya i de la paraula donada "del país promès". Aquesta obra marca un nou inici en les antigues relacions entre la televisió i el teatre. Categoria: ballet.

Assassination in the Colonial Style

Un documental i *thriller* polític del director Giefer demostra i descobreix els fets que s'amaguen al darrere de la "versió oficial" de l'assassinat polític de Patrice Lumumba. L'autor no intenta evitar els aspectes emocionals d'aquesta conspiració brutal de l'homicida. La pel·lícula és com un rèquiem investigador; una crònica melancòlica sobre els últims dies de Lumumba, explicada pels qui el van matar. Categoria: documental.

The Police Women

L'ambient i els carrers grisos de Rostoc és el lloc on acaba l'Anne després d'estudiar a l'Acadèmia de Policia de Berlín. Aquí espera canviar la seva vida per una de millor. Però la rutina de la feina la domina. I les relacions amb els homes no semblen fàcils de portar.

Categoria: ficció.

The Jazzman From Gulag

(Alemanya/França)

La peça tracta sobre la vida extraordinària d'Eddie Rosner, el primer músic de jazz del bloc soviètic dels anys vint. El trompetista Eddie Rosner va tenir de tot en la seva vida –fama, exili, horror, generositat i poder–. "L'Amstrong blanc" era perseguit pels nazis com un "músic degenerat", i per al règim de Stalin era "el músic d'Estat", abans d'enviar-lo al Gulag. Categoria: documental.

INPUT. Dinamarca

Århus 2003

Helle. Her Last Days

L'Helle té 41 anys i una família de tres nens. Pateix, però, d'apoplexia. Se'n va a l'hospital a fer-se unes anàlisis i no en torna. Categoria: documental.

B. They're Splitting Up

Històries de divorcis de matrimonis explicades per aquells que els pateixen més que ningú: els nens. Categoria: documental.

Back to Baghdad

Mentre una nova guerra a l'Iraq acaba d'esclatar, un iraquiana se n'hi va amb la seva filla danesa a veure alguns familiars, abans que comenci la nova guerra. Aquest documental representa un punt de vista poc habitual de la vida dels iraquians durant els últims dotze anys: des de les sancions de l'ONU fins al domini cruel de Saddam Hussein. Categoria: documental.

Rotterdam 2001

Repeating Grandpa

Aquesta és una història sobre la trobada de dues generacions, representades per un avi i l'autor del documental, el neú nèt. Cada un afectat per la seva pròpia soledat, se'n van a un viatge difícil per a tots dos. Una sèrie de nou documentals titulats *MINE*. Categoria: documental.

Holy Cow

"La vaca sagrada" és el primer format del "periodisme cívic" de Dinamarca. A través de la seva forma i interactivitat, entra directament en el món de la gent jove i intenta resoldre els seus problemes. Un programa periodístic fet des dels joves i per als joves.

Family Life. And Teenage Trouble

Durant sis setmanes la televisió segueix la vida de quatre famílies amb adolescents. Categoria: documental.

Family

Un dels directors d'aquest documental se'n va a buscar el seu pare, que l'havia abandonat quan ell era petit. El film és un drama personal però farcit d'humor i d'emocions fortes. Categoria: documental.

Ciutat del Cap 2001

Value for Pocket Money

És un infoentreteniment interactiu en directe per a consumidors de la franja d'edat entre 12 i 16 anys que intenta fer de la seva audiència uns consumidors crítics, llestos i competitius. Els assumptes periodístics són meditats i sòlids, però el llenguatge del programa no és gens pretensions. Categoria: infoentreteniment.

Meeting my Daughter

L'heroi d'aquest film és el mateix director, el qual va rebutjar la seva pròpia filla durant la infància i l'adolescència. El documental ensenya un procés molt dolorós i revela una mentida després d'una altra de la vida del "casament social". Aquesta obra personal també va provocar un debat dins de la societat danesa, poc acostumada a una exposició personal tan oberta. Categoria: documental.

INPUT. Gran Bretanya

Århus 2003

Wife Swap

Un nou format d'estil de vida, on dues dones es canvien els seus marits i les seves cases durant dues setmanes. Aquest programa permet conèixer realment la vida d'altres persones destapant les decisions de la gent.

Categoria: documental.

White Teeth

Comèdia sobre l'actualitat multicultural i multireligiosa d'Anglaterra, a partir de la vida de dos bons amics, un londinenc indigent i un bengalí. Categoria: ficció.

The Trials of Henry Kissinger

Un nou material sobre el famós diplomata nord-americà, el Dr. Henry Kissinger.

Categoria: documental.

Out of Control

Una visió poderosa d'uns adolescents que han rebutjat els valors de la societat, la qual tampoc té res per oferir-los. Categoria: ficció.

Jogger

Un drama-documental que segueix les experiències d'un conductor de taxi musulmà. S'hi mostra com ha canviat el món per a ell després de l'11-S.

Categoria: drama-documental.

Feltham Sings

El documental ensenya a uns delinqüents una altra llum. L'experiència que expliquen és fosca i intensa; però un vincle fresc amb la poesia de Simon Armitage i la música del compositor Dextrous permet al director de la pel·lícula que els lladres de cotxes i atracadors ens semblin alguna cosa més que uns delinqüents. Això potser podria inspirar-los a ells o a uns altres per seguir un altre camí. Categoria: documental.

David Hockney Secret Knowledge

L'estrella internacional d'art, David Hockney, descobreix una evidència sorprenent: que les càmeres per a artistes són unes eines secretes des del segle XV. El descobriment resol l'antic secret sobre quadres famosos i els lliga amb les imatges de pel·lícules, televisions i la grafia actual. Categoria: documental.

Faking It

És una batalla transformadora contra les forces superiors: una cantant de pop-rock es transforma, en quatre setmanes d'entreteniments i de pràctiques dures, en directora d'orquestra. Categoria: documental.

Rotterdam 2001

People Like Us: The Vicar

El documentalista Roy Mallard viatja pel país intentant posar-se en la pell de la gent "com nosaltres". A través de les seves entrevistes agudes pretén conèixer la gent i les seves professions. Categoria: ficció.

Brass Eye Special: Paedophiles

És un programa d'"entreteniment light", satíric i surreal, que se centra en la repercussió d'un escàndol de pedofília a la premsa rosa anglesa. Categoria: ficció.

Gas Attack

El personatge d'aquest documental és un refugiat kurd, Sherko, i la seva filla de 12 anys. Els metges del centre d'immigració no entenen per què alguns refugiats tenen símptomes d'una grip molt rara. La mort d'un dels afectats demostra que el culpable és l'antrax, un gas mortal amb el qual Saddam Hussein matava els kurds a Halabja (Iraq). Categoria: documental.

Beneath the Veil

Un reportatge de l'Afganistan sota el règim dels talibans, que mostra la vida al país des de la perspectiva de ser dona a l'Afganistan. El reportatge inclou

gravacions i imatges clandestines de l'Associació Revolucionària de les Dones de l'Afganistan. Categoria: actualitat.

Ciutat del Cap 2000

Cry Freedom

El càmera Sorious Samura torna a Sierra Leone a gravar l'horror i les memòries de les víctimes de la guerra civil, una de les més cruentes de la història d'Àfrica. Aquesta pel·lícula explica la història d'un conflicte bèl·lic que Occident va ignorar durant molt de temps.

Categoria: documental.

100% White

El món violent dels ultradretans skinheads anglesos. El director d'aquest documental, Leo Regan, ja havia investigat sobre les activitats i l'estil de vida d'un grup racista en el seu llibre *Public Enemies*. Va convèncer tres personatges perquè continuessin l'estudi i ser filmats. Categoria: documental.

Macintyre Under Cover

Aquest documental sobre els hooligans de futbol està gravat quasi exclusivament amb càmeres ocultes. Així es va poder mostrar per primera vegada com les bandes petites de hooligans premeditaven actes de violència i organitzaven les batalles del carrer. Després de l'estrena, l'equip de gravació de la pel·lícula va ser convidat per la policia a fer de testimonis del judici dels hooligans. Categoria: documental.